

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie T-366/00 Scott przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 2 decyzji Komisji 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Dz.U. 2002, L 12, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy on pomocy przyznanej w formie preferencyjnej ceny zagospodarowanej działki, o której mowa w art. 1 tej decyzji.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie T-366/00 Scott przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07), Andreas Kunert (C-360/07) przeciwko Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07), Land Baden-Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

(Sprawy połączone C-316/07, od C-358/07 do C-360/07, C-409/07 i C-410/07) (¹)

(Artykuły 43 WE i 49 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Organizowanie zakładów sportowych podlegające monopolowi państwowemu na szczeblu kraju związkowego — Cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier — Proporcjonalność — Środek ograniczający mający rzeczywiście ograniczyć okazje do gry i działalność w zakresie gier losowych w sposób spójny i systematyczny — Prowadzenie reklamy przez posiadacza monopolu i nakłanianie do udziału w loteriach — Inne gry losowe, które mogą być oferowane przez podmioty prywatne — Ekspansja w zakresie oferty innych gier losowych — Licencja wydana w innym państwie członkowskim — Brak obowiązku wzajemnego uznania)

(2010/C 288/12)

Język postępowania: angielski

Sądy krajowe

Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądami krajowymi

Strony skarżące: Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service-Online-Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07), Andreas Kunert (C-360/07)

Strony pozwane: Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07), Land Baden-Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 43 WE i art. 49 WE — Przepisy krajowe zabraniające pod sankcją karną i administracyjną prowadzenia działalności w zakresie przyjmowania zakładów sportowych bez zezwolenia wydanego przez właściwe władze, uniemożliwiające jednak w praktyce uzyskanie takiego pozwolenia w związku z ustanowieniem monopolu państwowego

Sentencja

1) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że:

- a) aby móc uzasadnić monopol państwowy dotyczący zakładów sportowych i loterii, taki jak w postępowaniach przed sądami krajowymi, celem obejmującym przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier, zainteresowane władze krajowe nie muszą koniecznie być w stanie przedstawić badań przeprowadzonych przed przyjęciem rzeczonych środków potwierdzających proporcjonalność tychże środków;
- b) okoliczność, że państwo członkowskie uprzywilejowuje taki monopol w stosunku do systemu zezwalającego podmiotom prywatnym, które mogą wykonywać swoją działalność w ramach uregulowań o charakterze niewykluczającym, może spełniać wymóg proporcjonalności, jeżeli w odniesieniu do celu dotyczącego wysokiego poziomu ochrony konsumentów ustanowieniu tego monopolu towarzyszy wprowadzenie ram prawnych zapewniających, iż jego posiadacz będzie w rzeczywistości w stanie w sposób spójny i systematyczny realizować taki cel za pomocą oferty ilościowo współmiernej i jakościowo dostosowanej do rzeczonych celów oraz podlegającej ścisłej kontroli ze strony władz publicznych;
- c) okoliczność, że właściwe władze państwa członkowskiego mogłyby stanąć wobec pewnych trudności w celu zapewnienia przestrzegania rzeczonych monopolów przez organizatorów gier i zakładów z siedzibą za granicą, którzy zawieraliby przez Internet, z naruszeniem tych monopolów, zakłady z osobami objętymi własnością miejscową rzeczonych władz, nie może jako taka mieć wpływu na ewentualną zgodność takiego monopolu z wymienionymi postanowieniami traktatu;

d) w sytuacji, w której sąd krajowy stwierdza jednocześnie, że:

- środki reklamowe posiadacza takiego monopolu dotyczące innych typów gier losowych również przez niego oferowanych nie ograniczają się do tego, co jest konieczne, aby ukierunkować konsumentów ku ofercie tego podmiotu poprzez odciążenie ich od innych kanałów niedozwolonych gier, lecz mają na celu wzmacnianie skłonności konsumentów do gry i stymulację ich czynnego w niej udziału, w celu maksymalizacji oczekiwanych z tej działalności dochodów;
- inne rodzaje gier losowych mogą być prowadzone przez podmioty prywatne korzystające z zezwolenia, oraz;
- w odniesieniu do innych rodzajów gier losowych nieobjętych rzeczoną monopolą i odznaczających się ponadto wyższym potencjałem uzależniającym niż gry objęte tym monopolą, właściwe władze prowadzą lub tolerują politykę ekspansji w zakresie oferty, mogącą wpływać na rozwój i stymulację działalności w zakresie gier, w szczególności w celu maksymalizacji wynikających z tej działalności dochodów;

rzeczony sąd krajowy w uzasadniony sposób może przyjąć, iż taki monopol nie jest odpowiedni do zagwarantowania realizacji celu obejmującego przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier, w jakim został on ustanowiony, przyczyniając się do ograniczania okazji do gry i działalności w tej dziedzinie w sposób spójny i systematyczny.

2) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż w obecnym stanie prawa Unii okoliczność, że podmiot posiada w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, zezwolenie umożliwiające mu oferowanie gier losowych, nie stoi na przeszkodzie temu, aby inne państwo członkowskie uzależniało, z poszanowaniem wymogów prawa Unii, możliwość oferowania przez taki podmiot takich usług konsumentom znajdującym się na jego terytorium od posiadania zezwolenia wydanego przez jego własne władze.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007.
Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Niemcy) — Carmen Media Group Ltd przeciwko Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Sprawa C-46/08) ⁽¹⁾

(Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Posiadacz licencji wydanej w Gibraltarze zezwalającej na przyjmowanie zakładów sportowych wyłącznie za granicą — Organizowanie zakładów sportowych objęte monopolą państwowym na szczeblu kraju związkowego — Cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami i zwalczanie uzależnienia od gier — Proporcjonalność — Środek ograniczający mający rzeczywiście ograniczyć okazje do gry i działalność w zakresie gier losowych w sposób spójny i systematyczny — Inne gry losowe, które mogą być oferowane przez podmioty prywatne — Procedura wydania zezwolenia — Uprawnienia dyskrecjonalne właściwego organu — Zakaz oferowania gier losowych za pośrednictwem Internetu — Środki przejściowe zezwalające tymczasowo niektórym podmiotom na taką ofertę)

(2010/C 288/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carmen Media Group Ltd

Strona pozwana: Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Wykładnia art. 49 WE — Przepis krajowy ustanawiający monopol państwa na organizację zakładów sportowych i loterii o znacznym ryzyku uzależnienia, obejmujący udzielenie koncesji na organizację innych gier losowych uprawnieniami dyskrecjonalnymi władz publicznych i zakazujący organizacji gier losowych w Internecie

Sentencja

1) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, iż podmiot, który chce oferować za pośrednictwem Internetu zakłady sportowe w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym ma siedzibę nie jest wyłączony z zakresu stosowania wskazanego